

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311203767
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311203767.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: 1/ H. G. a 2/ Ing. I. G., obaja bytom U., F. XXXX/XX, obaja zastúpení advokátkou JUDr. Alenou Matýsovou, Mierová 4, Humenné, proti žalovaným: 1/ E. F. - itt, P. X, Humenné, IČO: 40 571 394, zastúpená advokátom JUDr. Martinom Staroňom, Hlavná 89, Prešov a 2/ KARTAGO TOURS, a.s., Špitálska 53, Bratislava, IČO: 31 371 205, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Raábom, Kuzmányho 57, Košice, o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 22C/65/2011 - 99 zo dňa 7. 10. 2011, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietavej časti vo veci samej, ako aj vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcom v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania žalovanému v 1. rade pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 600,89 eur a nahradiť trovy konania žalovanému v 2. rade pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 723,72 eur, obom do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Súd podmienku, ktorú používa žalovaný v 2. rade v zmluvách o obstaraní zájazdu, resp. ju použil v čl. 1, 3 Všeobecných podmienok účasti na zájazdoch cestovnej kancelárie KARTAGO TOURS, a.s. Leto 2010 a ktorá znie: „K uzatvoreniu zmluvy medzi KARTAGO TOURS, a.s. a objednávateľom dochádza prijatím podpísanej zmluvy o obstaraní zájazdu a jej potvrdením zo strany CK KARAGO TOURS, a.s.“ vyhlasuje za neplatnú.

V dôvodoch rozsudku uvádza, že žalobca v 1. rade uzavrel v mene oboch žalobcov so žalovaným v 1. rade zmluvu o obstaraní zájazdu, predmetom ktorej mal byť zájazd do destinácie Rodos v 3 hviezdíčkovom hoteli s odletom dňa 23. 7. 2010 so stravovaním all inclusive. Z textu tejto zmluvy vyplýva, že právny vzťah medzi žalovanými sa riadil ust. § 652 Obchodného zákonníka, kde žalovaný v 1. rade je vo vzťahu k žalovanému v 2. rade obchodným zástupcom. Žalobca v 1. rade v deň podpisu zmluvy zároveň vyplatil plnú cenu zájazdu s vedomím, že došlo k uzavretiu zmluvy. Dňa 16. 7. 2010 sa žalovaný na telefonickú výzvu žalovaného v 1. rade dostavil so kancelárie, kde mu bolo oznámené, že došlo k chybe na strane žalovaného tým, že zlyhal softvér, a preto sa žalobcovia nedostali do zoznamu cestujúcich zo strany žalovaného v 2. rade. Na základe vykonaného dokazovania v priebehu

prvostupňového konania bolo nesporne preukázané, že medzi žalobcami a žalovaným v 2. rade došlo k uzavretiu zmluvy o obstaraní zájazdu, ktorej predmetom bol zájazd na Rodos so stravovaním all inclusive. V zmysle § 6 zák. č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch v podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa takáto zmluva považuje za spotrebiteľskú zmluvu. Súd mal za preukázané, že došlo k zrušeniu zájazdu v zmysle § 741g ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia sa o zrušení zájazdu dozvedeli v lehote kratšej ako 20 dní pred termínom jeho začatia. Na základe toho mali žalobcovia nárok na zaplatenie ceny zájazdu a na náhradu škody. Ďalej z vykonaného dokazovania z príjmového

dokladu vyplýva, že celá cena zájazdu im bola vrátená, avšak pokiaľ ide o náhradu škody, súd mal za to, že hoci žalobcom v danom prípade mohol vzniknúť nárok a náhradu škody, títo žiadnym spôsobom vznik škody, výšku uplatnenej škody a príčinnú súvislosť medzi výškou škody a jej vznikom nepreukázali, to znamená, že neunesli dôkazné bremeno na svoje tvrdenie. Súd taktiež neakceptoval návrh zástupkyne žalobcov o uplatnenej výške škody podľa opatrení Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny o náhradách stravného pri zahraničných pracovných cestách jednak preto, že § 858 ods. 1 Občianskeho zákonníka pripúšťa iba analógiu legis, teda iba možnosť použiť iné ustanovenia samotného Občianskeho zákonníka a jednak aj preto, že dané opatrenia sa vzťahujú len pri pracovno-právnych vzťahoch, o ktorý vzťah sa v danom prípade, t.j. na základe zmluvy o obstaraní zájazdu, nejedná. Pracovno-právny vzťah má zásadne iný obsah, než občiansko-právny vzťah, ktorý vznikne na základe zmluvy o obstaraní zájazdu. Prvostupňový súd zistiť neprijateľnú podmienku rozhodol ex offo o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve, ktorú používa žalovaný v 2. rade KARTAGO TOURS, a.s. vo Všeobecných podmienkach účasti zájazdov a totiž, kde podmieňuje vznik zmluvy jej prijatím z ich strany, teda zo strany KARTAGO TOURS, a.s.. Aj bez ďalšieho však súd túto podmienku považoval za neplatnú, pretože zo samotnej zmluvy o obstaraní zájazdu vyplýva, že cestovná agentúra uzatvára zmluvu v súlade s § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka ako obchodný zástupca. Dané ustanovenie je kogentným ustanovením a z neho vyplýva, že obchodný zástupca koná v mene a na účet zastúpeného, pričom zastúpený podmieňuje uzavretie zmluvy svojím súhlasom. Používanie tejto podmienky spôsobuje neistotu u samotných spotrebiteľov, ktorí spravidla nie sú právnikmi aj preto, že nikde ďalej táto podmienka nebola nijakým spôsobom vyšpecifikovaná a totiž spotrebiteľ zájazdu nemal podľa tejto zmluvy sa ani ako dozvedieť, či k prijatiu tejto zmluvy došlo alebo nedošlo zo strany KARTAGO TOURS, a.s.. S poukazom na ust. § 153 ods. 3 O.s.p. na základe § 53 ods. 1, 4 písm. p) Občianskeho zákonníka súd túto podmienku vyhlásil za neprijateľnú.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa ďalej vyplynulo, že je pravda, že zájazd na Rodos sa neuskutočnil a že tento vzťah bol ukončený urovnaním medzi nimi. Je treba povedať, že žalobcovia riadne uzavreli zmluvu na absolvovanie iného zájazdu, ktorého sa zúčastnili. Je treba poukázať aj na to, že nie sú tu splnené podmienky pre náhradu škody, pretože žalovaná v 1. rade neporušila žiadne práva voči žalobcom, a teda tu nie je príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Prvostupňový súd tiež poukázal na to, že sú neaplikovateľné ustanovenia § 741g a § 741h Občianskeho zákonníka tak, ako argumentuje právny zástupca žalobcov, nakoľko k zrušeniu zájazdu v zmysle uvedených ustanovení nedošlo, ale zájazd sa uskutočnil. Ďalej poukázal na fakt, že zo strany žalobcov nebola žiadna reklamácia, žiadna sťažnosť voči CK Mireks za zájazd v Bulharsku. Naviac

žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali listinnými dôkazmi vznik škody, čo bolo potvrdené aj žalobkyňou v 2. rade na súdnom pojednávaní. Žalovaný v 2. rade prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že škoda, tak ako si ju uplatňujú žalobcovia, nemá svoj pôvod v konaní alebo opomenutí žalovaného v 2. rade, preto považujú túto žalobu za nedôvodnú. Zo zmluvy o obstaraní zájazdu zo dňa 18. 6. 2010 vyplýva, že žalobcovia uzavreli so žalovaným v 2. rade prostredníctvom obchodného zástupcu, ktorým je žalovaný v 1. rade, zmluvu, predmetom ktorej je zájazd do destinácie Rodos v hoteli s odletom dňa 23. 7. 2010 so stravovaním all inclusive. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18. 6. 2010 vyplýva, že žalobca v 1. rade uhradil sumu k vyššie uvedenej zmluve 959,44 eur. Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 18. 6. 2010 vyplýva, že žalovaný v 1. rade uhradil žalobcovi v 1. rade sumu 959,44 eur ako dôvod zrušenia zájazdu Rodos. Zo zmluvy o obstaraní zájazdu zo dňa 19. 7. 2010 vyplýva, že žalobcovia uzavreli zmluvu o obstaraní zájazdu s CK Mireks a zaplatili kúpnu cenu 838,- eur, ktorú skutočnosť potvrdzuje príjmový pokladničný doklad zo dňa 19. 7. 2010 na sumu 838,- eur. Čo do rozdielu bola suma vrátená žalobcom. Na základe takto vykonaného dokazovania prvostupňový súd podanú žalobu posúdil ako nedôvodnú a preto žalobu zamietol.

O trovách konaniach rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalovanému v 1. rade, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov konania vo výške 600,89 eur a žalovanému v 2. rade, ktorý mal v konaní taktiež plný úspech, náhradu trov konania vo výške 723,72 eur. Tieto trovy pozostávali z trov právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z.. U žalovaného v 1. rade za 5 úkonov právnej pomoci a u žalovaného v 2. rade za 5 úkonov právnej pomoci, u oboch z hodnoty sporu 660,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote bolo podané odvolanie zo strany žalobcov. V dôvodoch podaného odvolania žalobcovia poukazujú na to, že medzi nimi a žalovanými bola uzavretá zmluva o obstaraní zájazdu č. 101011576 dňa 18. 6. 2010, na základe ktorej sa mali zúčastniť zájazdu do destinácie Rodos, hotel Afandou Beach, kategórie ****+ s dátumom odletu 23. júla 2010 a príchodom dňa 3. 8. 2010, typ izby 1xDBL/2 so stravovaním all inclusive. V tento deň bola v plnej výške uhradená cena zájazdu pre obidvoch žalobcov do pokladne žalovaného v 1. rade. Sedem dní pred nástupom na dovolenku sa dostavili do cestovnej agentúry žalovaného v 1. rade, kde sa dozvedeli, že nikde nepocestujú z dôvodu, že zlyhal softvér a ľudský faktor.... Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 6. 12. 2010 tvrdil, že jeho agentúra pri obvyklom preverovaní stavu a prípravy zájazdov zistila, že zo strany žalovaného CK CARATAGO TOURS, a.s. zájazd žalobcov nie je vedený ako potvrdený a nie je registrovaný ani v rezervačnom systéme žalovaného v 2. rade. Údajne sa žalovaný v 1. rade snažil o novú rezerváciu a potvrdenie zájazdu, avšak pôvodný zájazd mal byť už vypredaný a rovnako podobný zájazd nebolo možné zo strany žalovaného v 2. rade poskytnúť. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že peniaze za zájazd boli odoslané na účet žalovaného v 2. rade a žalovaný v 2. rade vo svojich vyjadreniach adresovaných žalobcom zase tvrdil, že peniaze neboli na jeho účet vôbec zaslané a chybu urobil žalovaný v 1. rade. Existovali tu dve protichodné tvrdenia. Prvostupňový súd nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré by mohli mať vplyv na samotné rozhodnutie vo veci. Žalobcovia napriek pokladničnému dokladu o vrátení sumy za zájazd na Rodos tvrdia, že im táto suma nebola v skutočnosti takto vrátená, iba rozdiel v cene zájazdov. Pokiaľ by im žalovaný v 1. rade vrátil plnú cenu zájazdu, boli by sa obrátili na inú cestovnú kanceláriu alebo agentúru. O pravdivosti tvrdenia žalobcov, že im pri zrušení zájazdu nebola vrátená plná suma za zájazd na Rodos svedčí podľa názoru

žalobcov nepriamo aj vyjadrenie žalovaného v 1. rade na pojednávaní, pokiaľ vyhlásil, že by bol zlým obchodníkom, pokiaľ by od seba odháňal klientov a tak urobil všetko pre ich udržanie. Žalobcovia sa nestotožnili s názorom súdu, že neuniesli dôkazné bremeno svojich tvrdení a ich žaloba nie je dôvodná. Žalobcovia uzatvorili riadne zmluvu o zájazde, vyplatili zájazd v plnej výške, no neexistuje žiaden účastník daného právneho vzťahu, ktorý by bol zodpovedný za to, že v ich prípade došlo k zrušeniu zájazdu. Podľa ich názoru prvostupňový súd nesprávne vykladá ust. § 741g ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď hovorí, že žalobcovia sa o zrušení zájazdu dozvedeli v lehote kratšej ako 20 dní pred termínom jeho začatia, na základe toho mali žalobcovia nárok na zaplatenie ceny zájazdu a na náhradu škody. Ďalej z vykonaného dokazovania - príjmového pokladničného dokladu vyplynulo, že celá cena zájazdu im bola vrátená. Podľa ust. § 741g ods. 2 Občianskeho zákonníka má objednávateľ právo žiadať, aby mu cestovná kancelária na základe novej zmluvy poskytla iný zájazd najmenej v kvalite, ktorá zodpovedá službám dohodnutým v pôvodnej zmluve, ak cestovná kancelária môže takýto zájazd ponúknuť. Prvostupňový súd nepreveroval v rámci svojho dokazovania, či žalovaní ponúkli v rámci svojich možností zájazd v rovnakej kvalite ako zájazd dohodnutý v pôvodnej zmluve o obstaraní zájazdu. Súd nepostupoval objektívne, pokiaľ si nepreveril tvrdenia žalobcov. Z týchto dôvodov považuje rozsudok prvostupňového súdu za neobjektívny a predčasný. Žalobcovia opierajú svoj nárok na náhradu škody práve o ust. § 741g ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k ním došlo k zrušeniu zájazdu, nie však z ich podnetu, ale z dôvodu nesplnenia si povinnosti žalovaných, dosiaľ súdne konkrétne nepreukázaných. Žalobcovia nesúhlasia s právnym názorom súdu, že žalobcom iba mohol vzniknúť nárok na náhradu škody, no títo v žiadnom prípade nepreukázali vznik škody, výšku uplatnenej škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom a výškou škody a tak neuniesli dôkazné bremeno. Tým, že žalobcovia absolvovali zájazd podstatne nižšej kvality, v cene zájazdu boli iba skromné raňajky, je podľa názoru žalobcov dostatočne pochopiteľné a odôvodňujúce to, že žalobcovia si museli stravu kupovať. Žalobcovia nemôžu dnes preukázať výšku škody, no pre ustálenie výšky škody sa dnes odvolávajú iba na porovnateľnú cenu stravného v danej destinácii v danom období a na úvahu súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolania žalobcovia v tejto súvislosti poukazujú aj na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., a to na dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žalovanými v 1. a 2. rade. Navrhujú rozsudok súdu prvého stupňa ako nezákonný zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa žalovaní v 1. a 2. rade nevyjadрили.

Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Na úradnej tabuli súdu bolo zverejnené miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia (§ 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. Bol teda viazaný rozsahom a dôvodmi

podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou by boli len prípadné vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa prijal záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, že odvolaním tento výrok nebol napadnutý a preto sa stal právoplatným. V tejto časti teda rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a tak nebolo oprávnením ani povinnosťou odvolacieho súdu tento výrok preskúmať (§ 152 ods. 1, 2, § 206 ods. 2 O.s.p.). Po preskúmaní napadnutej časti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie napadnutého výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým

bola žaloba zamietnutá. Z obsahu spisu odvolací súd zisťuje, že medzi žalovanými v 1. a 2. rade bola uzavretá zmluva o obchodnom zastúpení. Zo zmluvy žalovaný v 1. rade je obchodný zástupca, ktorý má právo na základe uvedeného plnomocenstva uzatvárať zmluvy o obstaraní zájazdu v mene zastúpeného. Ďalej má právo a povinnosť inkasovať od zákazníka zálohy, aj doplatky zájazdov a služieb zastúpeného a takto inkasované čiastky neodkladne, najneskôr v nasledujúci pracovný deň, poukázať na uvedený účet zastúpeného, čo doloží výpisom z účtu zaslaným prostredníctvom faxu alebo e-mailom na číslo adresy uvedenej v prílohe č. 3 tejto zmluvy. Povinnosť poukázať inkasované čiastky je splnená dňom pripísania čiastky na účet zastúpeného. Obchodný zástupca berie na vedomie, že v prípade nesplnenia uvedených povinností je zodpovedný za všetku škodu, ktorá zastúpeným týmto vznikne. V priebehu konania pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade neregistroval uvedenú zmluvu o obstaraní zájazdu. Žalovaný v 1. rade oznámil túto skutočnosť žalobcom 7 dní pred odletom na zájazd. Po zistení uvedenej skutočnosti medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovanou v 1. rade došlo k dohode o tom, že bola uzavretá iná zmluva o zájazde s inou spoločnosťou, so spoločnosťou CK Mireks Košice, Bulharsko na termín od 20. 7. do 30. 7. 2010 v hoteli Neokiten, ktorý zahŕňal raňajky, bazén, klimatizovanú reštauráciu. Cena komplet 698,- eur. Rozdiel ceny je 255,- eur. Žalobkyňa v 2. rade pred súdom uviedla, že žalovaná v 1. rade im hľadala iný zájazd, keďže chybu spôsobila, robila ponuky na Grécko, kde bol all inclusive zhruba na 1.400,- eur, taktiež do Egypta, ale tam vychádzala cena na 700,- až 800,- eur na osobu, čo bolo drahé a tým pádom to ani neponúkala. Až neskôr urobila ponuku na Bulharsko. Zhruba išlo i tú istú cenu, avšak len s raňajkami. Žalobcovia si vybrali zájazd zo spoločnosti CK Mireks, ktorý bol v hodnote 838,- eur. Čo do rozdielu boli vrátené finančné prostriedky žalobcom. Po finančnej stránke došlo k vyporiadaniu sa medzi žalovanou v 1. rade a žalobcami, čo vyplýva z príjmového pokladničného dokladu. Odvolací súd má za to, že obchodná zástupkyňa bola oprávnená uzatvoriť zmluvu o obstaraní zájazdu v mene zastúpeného a ďalej mala právo a povinnosť inkasovať od zákazníkov zálohy aj doplatky zájazdov a služieb v mene zastúpeného. Zastúpenému toto právo vyplýva z uzavretej Zmluvy o obchodnom zastúpení č. 1/2009 spoločnosťou KARTAGO TOURS a.s. s obchodným zástupcom. Podľa § 741g Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, cestovná kancelária môže pred začatím zájazdu od zmluvy odstúpiť len z dôvodu zrušenia zájazdu alebo z dôvodu porušenia povinností objednávateľom, ktoré boli zmluvne dohodnuté. Podľa ods. 4 ak cestovná kancelária zruší zájazd v lehote kratšej ako 20 dní pred termínom jeho začatia, objednávateľ má právo na primeranú náhradu škody. Podľa § 741g ods. 2, ak odstúpi cestovná kancelária od zmluvy z dôvodov zrušenia zájazdu pred jeho začatím, má objednávateľ právo žiadať, aby mu cestovná kancelária na základe novej zmluvy poskytla iný zájazd najmenej v kvalite, ktorá zodpovedá službám dohodnutým v pôvodnej zmluve, ak cestovná kancelária môže takýto zájazd ponúknuť. V danom prípade cestovná kancelária neponúkla zájazd adekvátny zájazdu podľa pôvodnej zmluvy. Zo strany žalovanej v 1. rade došlo aj k finančnému vyporiadaniu sa ohľadom celej zaplatenej finančnej sumy, čo vyplýva z príjmových dokladov, ktoré nepopreli ani žalobcovia. Žalobkyňa v 2. rade pred súdom prvého stupňa do zápisnice uviedla, že nemá žiadne finančné nároky vo vzťahu k spoločnosti CK Mirekt, ale žaloba smeruje iba proti CK KARTAGO TOURS a.s..

Podľa § 741j ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka cestovná kancelária sa môže zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobnú odstúpením od zmluvy alebo porušením povinnosti len vtedy, ak preukáže, že škodu nezavinila a táto bola spôsobená udalosťou, ktorej nebolo

možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia alebo v dôsledku neobvyklých a nepredvídateľných okolností. S poukazom na citované ustanovenie z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby v dôsledku neobvyklých a nepredvídateľných okolností došlo k odstúpeniu od zmluvy, alebo k porušeniu povinnosti zo strany žalovaných. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý k dôvodom prvostupňového rozhodnutia uvádza, že ku škode došlo, ale že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno ohľadom preukázania výšky náhrady škody. Odvolací súd nezastáva právny názor súdu prvého stupňa.

Prvostupňový súd sa v danom prípade nedostatočne vysporiadal s tým, že kto v skutočnosti v konkrétnom prípade zodpovedá za škodu a v akom rozsahu. Nevysporiadal sa s pasívnou legitimitáciou, t. j. na strane žalovaných. Je pravda, že zmluva bola uzavretá žalovanou 1. rade so žalobcami a v priebehu konania bolo preukázané, že z dôvodov na strane žalovaného došlo žalobcom k nezabezpečeniu zájazdu v požadovanej kvalite i napriek tomu, že takáto zmluva bola uzavretá a zaplatená cena zájazdu. Je pravda, že bol zabezpečený iný zájazd nižšej kvality, avšak žalobcovia požadovali vyššiu kvalitu zájazdu a v tomto rozsahu odvolací súd vidí škodu spôsobenú pre žalobcov. Neobstojí tvrdenie súdu prvého stupňa, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, pretože nepreukázali, že neboli schopní preukázať výšku vzniklej škody. Odvolací súd v tomto smere zaujíma stanovisko, že v danom prípade mal prvostupňový súd uplatniť pri nemožnosti zistenia rozsahu vzniklej škody ustanovenie § 136 O.s.p., podľa ktorého, ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami, alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy. V danom prípade nebolo zisťované, aká škoda žalobcom vznikla v súvislosti s nezabezpečením kvalitatívne rovnocenných zájazdov zo strany žalovaného. Taktiež prvostupňový súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, kto spôsobil škodu, či žalovaný v 1. rade, alebo žalovaný v 2. rade.

Z tohto dôvodu odvolací súd má za to, že prvostupňový súd vo veci predčasne rozhodol, ak návrh žalobcu zamietol.

S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vracia na ďalšie konanie.

V novom konaní prvostupňový súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.